

Giá Trị Danh Tiếng

Y phục ở các nước tân tiến, giàu sang chiếm một địa vị khá quan trọng trong thị trường. Có những bộ quần áo quá đắt chỉ là vì sản phẩm của nhà may, thương hiệu nổi tiếng. Tháo cái nhãn hiệu bỏ đi, bộ quần áo đắt giá trở nên tầm thường ngay.

Con người khi sinh chưa có, khi có chưa biết, khi biết chưa dùng, khi dùng thì người khác dùng hơn mình. Đó là cái tên của mình, cái danh xưng. Chưa có tên chưa phải là con người trọn vẹn, chưa được cộng đồng chấp nhận.

Sau khi lọt lòng mẹ, mọi người phải mang một tên. Một tên do cha mẹ, ông bà hay gia tộc đặt cho, với niềm ao ước đời con cháu sẽ thành đạt như lòng người thân mong muốn. Trai thì tên phải hào hùng, mạnh mẽ, bày tỏ được chí khí. Gái thì tên mỹ miều, mềm mại, nhẹ nhàng phô ra được công, dung, ngôn, hạnh. Để rồi lớn lên có anh tên Trần Tiến Sĩ đi làm phụ xe, có chị Lê Thị Bạch Tuyết với làn da ngả màu sương gió đồng ruộng.

Dân Việt ở xứ này, cái tên cao quý, giá trị bị hiểu lầm không ít. Tên Phước người Úc, người Mỹ ngại gọi vì âm phát ra thiếu thanh nhã, như một tiếng chửi thề của dân bản xứ. Tên Dũng, tên Dung đâu còn hào hùng tốt đẹp mà gợi ý một cái gì khó ngửi. Người đời gọi tên ta, ta hiện hữu, người đời nhắc tên ta, ta tồn tại. Đã mong trường tồn thân xác không đặng, thì "cọp chết để da, người chết để tiếng". Cái tên nào được người đời nhớ đến, nhắc đến, đủ nói lên giá trị nào đó nơi con người ấy, đưa họ ra khỏi đám người "vô danh tiểu tốt". Trong dịp qua Pháp hầu việc Chúa, được một gia đình bạn mời ăn trưa tại một tiệm ăn Việt Nam rất đông khách Việt. Người bạn chỉ một cụ già, đầu tóc bạc phơ, nói thăm vào tai tôi Trương Như Tảng đấy. Trong một bữa tiệc cưới, người bạn dẫn tôi đến một bàn có ba bốn cụ già, nhưng lại chỉ giới thiệu tôi với cụ học giả Thái Văn Kiểm. Những người được người đời nhắc đến tên đều là người có danh tiếng, tiếng tốt hay tiếng xấu. Nhưng chỉ những người danh tiếng tốt mới được liệt vào hạng "danh nhân".

Danh tiếng tốt có giá tuyệt vời. Biết có giá trị nên nhiều người lo lập danh hơn lập nghiệp. Thi hào Nguyễn Công Trứ nhận định rằng:

Nhập thế cục bất khả vô công nghiệp
Xuất mẫu hoài tiên thị hữu nhân thân
Mà chữ danh liền với chữ thân
Thân đã có ắt danh âu phải có.

Lận đận với danh đến uất ức, tài danh đi đôi, thế mà tài có, danh vẫn không, tại sao?đành đổ vạ tại Trời.

Thợ Trời sao khéo đa đoan
Cái danh cũng ghét, cái nhàn cũng ghen

Danh giả tạo vật chi sở ky
Ghét chúng chi ghét mãi ghét hoài.
Rồi khi đã có danh tiếng, toại nguyện chẳng?
Chen chúc lợi danh đà chán ngắt
Để rồi mơ ước:

Chẳng lợi danh thì lại hóa hay
Chẳng ai phiền lụy, chẳng ai rầy
Ngoài vòng cương tỏa chân cao thấp
Trong thú yên hà mặc tỉnh say.

Nhiều người không có danh nhưng cũng có giá nhờ dựa hơi vào danh người khác. Có lần tôi đến giảng tại một nhà thờ Mỹ, sau buổi giảng nội cụ bà đến bắt tay tôi và tự giới thiệu là người đã có thời chăm sóc bà mẹ của nhà truyền giáo nổi tiếng Billy Graham. Nếu chúng ta có được một tấm hình chụp chung với một "danh nhân" nào đó, cũng đủ tạo cho mình một chút giá trị đối với người đời.

Và này, nếu quý vị được sống với người "danh trên hết mọi danh" (Phi-líp 2:9). Hơn thế nữa, người "danh trên hết mọi danh" lại liên kết với quý vị trong sự mật thiết tuy hai mà một. Thử hỏi giá trị của quý vị sẽ đi đến đâu?

Kính thưa quý vị, Người "danh trên hết mọi danh" là Chúa Cứu Thế Giê-su, Đấng mà sứ đồ Phi-e-rơ tuyên bố: "Chẳng có sự cứu rỗi trong Đấng nào khác, vì ở dưới trời chẳng có danh nào khác ban cho loài người để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu" (Công vụ các sứ đồ 4:12). Kính mời quý vị tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa của đời sống mình. Lời Kinh Thánh chép rằng: "Nhưng hễ ai nhận Ngài thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời là ban cho những kẻ tin danh Ngài" (Giăng 1:12). Ngay khi quý vị nhận biết mình là người có tội, một tội nhân trước mặt Đức Chúa Trời, chẳng có giá trị nào trước mặt Đức Chúa Trời, dầu quý vị có giá rất cao trước mặt mọi người. Quý vị bằng lòng tiếp nhận Cứu Chúa Giê-su Christ, Ngồi Hai Đức Chúa Trời đã giáng thế làm người, chịu chết trên thập tự giá đền tội cho quý vị và đã sống lại về trời. Ngài sẽ trở lại để đón tiếp tất cả những người tin nhận Ngài về trời trong một ngày gần đây như lời Ngài đã phán: "Ta sẽ trở lại đem các người đi với Ta, hầu cho Ta ở đâu thì các người cũng ở đó" (Giăng 14:3). Sau khi quý vị tiếp nhận Chúa Giê-su làm Cứu Chúa làm chủ cuộc đời mình, quý vị có giá ngay trước mặt Đức Chúa Trời vì quý vị đã liên kết với Chúa Giê-su Đấng có "danh trên hết mọi danh". Quý vị ở trong Chúa và Chúa ở trong quý vị như lời Ngài phán: "Hãy cứ ở trong Ta, thì Ta sẽ ở trong các người" (Giăng 5:4). Người tin nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình được gọi là Cơ Đốc Nhân, người ở trong Chúa hay người có Chúa ngự trị ở trong. Danh Cơ Đốc nhân đủ rồi, "danh nhân" không cần thiết.

Hỡi các Cơ Đốc Nhân, danh tiếng ta nếu được kẻ dưới hâm mộ khen ngợi, ta tự mãn, được bề trên để ý nêu tên ban khen, ta hân hoan xúc

động. Nếu được cả nhân loại trọng vọng nhắc đến ta, ôi một điều không tưởng. Nếu được cả thiên thần hoan ca với tên ta tâm thần ta sẽ ngây ngất như lạc vào chốn thiên thai. Thế mà Chúa Giê-su phán: "Nếu ai hầu việc Ta, Cha Ta ắt tôn quý người" (Giăng 12:26). Khi chúng ta hầu việc Chúa, dẫu đem nhiều tội nhân về với Chúa, rao giảng chân lý phúc âm của Ngài cho thế gian này, bày tỏ mỹ đức của Ngài cho mọi người. Chính là lúc Đức Chúa Trời gọi tên ta trong triều mến ban khen. Chúng nhận một giá trị tuyệt vời nơi con cái Ngài. Nhưng hãy nhớ rằng, khi chúng ta có giá trị trước mặt Đức Chúa Trời, không có nghĩa là chúng ta đồng có giá trị nơi dương thế. Người có giá trị trước mặt Đức Chúa Trời có thể bị mọi người khinh chê, coi rẻ mặt như "kẻ sau rút mọi người". Tệ hơn nữa có những người sẽ bị coi như rơm rác của thế gian, cặn bã của loài người. Vì cố Chúa càng bị loài người đưa xuống thấp, Chúa càng nhắc lên cao. Danh họ hay chính con người họ "sẽ được rực rỡ như sự sáng trên vòng khung...sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi" (Đa-ni-ên 12:3)